

Иван Г. Илиев¹
Универзитет у Пловдиву *Пајсије Хиландарски*
Филијала *Љубен Каравелов*
Филолошки факултет

ВАЖАН ДОПРИНОС СЛАВИСТИЧКЕ ЛИНГВИСТИКЕ

Ritter, N. & Henzelmann, M. (eds.) (2021) *Linguistische Beiträge zur Slavistik. XXVIII. JungslavistInnen-Treffen, 18. bis 20. September 2019 in Hamburg. Specimina philologiae Slavicae*, 206, Berlin et al., Peter Lang.

У различитим земљама славистика се одликује својим хетерогеним структурима у академској самоорганизацији. Једна од њих је круг *младих слависта*, младих истраживача који сваке године у јесен од 1992. организује научни скуп чији учесници имају углавном степен *доктора*, али се активно укључују и аспиранти. Дакле, захваљујући својим активностима, уредници рецензираног зборника већ су познати на нашим просторима и успешно развијају савремену славистику. У књизи су представљени резултати истраживања и различити проблеми славистичке лингвистике. Разматрани зборник радова садржи 292 странице и представља резултате XXVIII конференције одржане у септембру 2019. године на Универзитету у Хамбургу. Доприноси се простиру у широком лингвистичком спектру, који укључује како дијахрона, тако и синхрона питања славистике. Представљени су резултати савременог истраживања једанаест млађих стручњака у Немачкој који се баве језицима попут руског, украјинског, пољског и различитих варијанти јужнословенског језичког простора.

Први рад Рубена Бивалда носи наслов *Стил или граматика? Методолошка разматрања за проучавање украјинског превода Библије* (pp.9–21). Аутор сматра да превод Библије на украјински језик доприноси стварању нове украјинске књижевне традиције.

Након тога, Кристина Класмајер говори о *Редоследу речи код пољских придевско-именских конструкција у обради језика – експеримент понављања реченице* (pp.23–50). У пољским именским изразима атрибутивни придев може претходити именици или је следити, али не произвољно. Корпус и *Задатак понављања реченице* за анализу објашњавају експериментални приступ. Ту

¹ivan_iliev20002000@yahoo.com

треба, с друге стране, приметити да је ова проблематика одавно истражена у Пољској и у другим западословенским језицима. Некако је сумњиво да ли такав експеримент заиста може успоставити ове (широко већ описане) функције.

Следећи рад сауредника Мартина Хенцелмана посвећен је проблему *Буњевци и њихов језик у Србији након 1990. године: иновације и контроверзе* (pp.51–75). У чланку се разматрају иновације у вези са језиком буњеваца у Војводини у Србији. Представљени су неки пројекти чија је сврха признати буњевачки као мањински или *микројезик* (Henzelmann, 2016:p.366) не доводећи истовремено у питање његову полицентричност.

Николас Јанзен аутор је чланка са насловом *Крај Алека Холовке: Смрт из медијске перспективе руског и енглеског језичког подручја* (pp.77–139). Јанзен испитује загонетну смрт програмера игара Алека Холовке и истражује корпус енглеског и руског језика у вези са тим случајем.

Материјал који је представио Иренеус Кулик посвећен је проблематици *Популарна музика као језички извор? Пример шлеског говора* (pp.141–159). Кулик сматра да је популарна музика јединствен извор лингвистичких података. На основу скромног броја музичких текстова, шлески говор проучаван је у смислу структуре.

Ализа Милер посматра језички пејзаж у Минску и поставља питање *Да ли руски и белоруски језик имају различите функције у језичком пејзажу Минска?* (pp.161–188). Представљен је сопствени корпус чији је циљ да се документује утицај избора језика на знакове и њихове функције у главном граду Белорусије. У овом тренутку важно је приметити различите области у којима се појављују оба језика. Наравно, ово није изјава о познавању језика, јер сваки слависта зна да у Белорусији данас доминира руски језик.

Хаген Пич испитује *Разлике међу аористом и несвршеним временом у бугарском језику: облик, значење, обележеност* (pp.189–208). Рад се бави значењем, употребом и морфолошким саставом временског система бугарског језика.

Нели Ритер описује студију *Индикатори читања на руском и немачком језику* (pp.209–228). Сауредница зборника представља неки од резултата истраживања експерименталног читања на немачком и руском језику. У питању је веома битна студија за истраживање читалачких вештина и потреба различитих говорника.

Quo vadis, студенти матерњег руског језика? (pp. 229–242) наслов је чланка Ксеније Фосмилер. Она доводи у питање значај студената са миграцијским пореклом. То је врло актуелан проблем у Немачкој са огромним бројем различитих генерација говорника руског језика.

Мало се зна о томе како повезати старост са лингвистичким концептима. То је оно што Валерија Вагнер покушава да уради. Разматра проблем *О старосном дискурсу: поређења имена старијих људи у Немачкој, Русији и међу мигрантима који говоре руски језик* (pp.243–266). Израђен је опсежан корпус на компаративни начин.

На крају, Вероника Валд описује *Структуре вербалности руског и немачког међу говорницима руског порекла у Немачкој* (pp.267–290). Овај чланак фокусира се на промене у валентној структури неких руских глагола међу двојезичним људима који на различитим нивоима говоре руски језик у Немачкој.

Уредници показују да успешно раде, да су заинтересовани за ширење научних тема и да су способни концептуално их припремити. Похвално је што млади научници скупљају новац за конференцију који користе за финансирање учесника и покривање трошкова штампања. Дакле, зборник радова представља значајан допринос савремене славистике јер осветљава различите, јасно структурисане и аргументовано изложене аспекте.

Књига се препоручује за широк круг читалаца, посебно у области лингвистичке славистике.

Извор

1. Henzelmann, M. (2016) Der Ausbau des Bunjewatzischen zu einer südslavischen Mikroliteratursprache. *Zeitschrift für Slawistik*. 61 (2), 353–368.